

Gecenin Zifri Karanlığı Sis Ve Sancı

– Numan KURT · 13 Şubat 2011

GEÇENİN ZİFİRİ KARANLIĞI, SİS ve SANCI

" Bayramlarda
Ya da gurbetten geldiğimizde
Onlardı bizi bağrına basanlar
Basmaşalar da bağrılarına
Sevgiyle bakanlar
Şimdi nerede mi onlar
Artık yaşamıyorlar "

Gecenin ortasında ter içinde uyandı Hasan. Sağ kasığında dayanılmaz bir sancı vardı. "Allah Allah, bu neyin nesi?" dedi kendi kendine. Odanın içi zifri karanlıktı. Hiç adıyla seslenmediği, hep "gııeyz" diye çağırıldığı karısı yanında deliksiz bir uykudaydı. Sağ dirseği ile sertçe dürttü onu:

-Kalk hele kalk. Hemen yak şu lambayı. Sancıdan ölüyorum ben.

Sıçrayarak kalkıp oturdu yatağa Hürü. Korkuyla sordu:

-Ne var, ne oldu?

-Kasığımda sancı var, ter içinde koydu beni, çabuk şu lambayı yak.

Hürü, "Hayırdır inşallah!" diyerek el yordamıyla kalktı. Lambayı, yanındaki kibriti bulup yaktı. Lamba şişesini çıkarıp fitili ateşledi. İslî lambanın körsen ışığı odayı göz görebilecek kadar aydınlattı. Sonra lambayı da alıp korkulu bakışlarla kocasının yanına yaklaştı. Rengi atmış, ter içindeydi Hasan. İki yıl önce Ankara'da mide ameliyatı olan kocasına:

-Miden mi gene?

-Yook...yok, midem değil, bu aşağıda. Canımı alıyor benim. Çabuk git şu kaynına söyle, Tahir'in kamyonuyla gelsin. Beni Kayseri'ye yetiştirsinler.

Bir telaşla esvaplarını giydi Hürü. Büyük oğlan Pazarören'de okuyordu. Ötekiler de küçüktü. Yakın da olsa evleri bu geceyarısı karanlıkta gidip de emmilerine durumu anlatamazlardı. Yine de oğlanları uyandırdı, "Siz, babanızın yanında oturun!" dedi, hızla evden çıktı.

.....

Yataklarından korkuyla doğrulup diz üstü oturmuşlardı Döndü ile Ali. Zaten en ufak durumlarda bile telaş gösteren Döndü:

-Aman herif, bu ses ne? Biri pencereye vuruyor.

İkisi de dışarıya kulak verdiler. Döndü, lambaya koştu. Ali'nin kulağı dışarıdaki seste:

-Kapıyı açın ağa, kardaşın sancılandı."Ali ağan gitsin, Tahir'e söylesin, kamyonla gelsinler" diyor.

-Hayırdır, bu Hürü'nün sesi, dedi Döndü. Karanlıkta düşe kalka dış kapıya koştu.Kapıyı açınca lambanın ışığı soğuk havayla şöyle bir kısıldı, ama sönmedi.

-Amanın kaynıma bir şey mi oldu Hürü?

-Sancıdan kıvranıyor."Ağan, Tahir'in kamyonuyla gelsin, beni Kayseri'ye yetiştirsinler" diyor.

Kapıya kadar gelip konuşulanları duyan Ali, hemen içeriye koştu. Üstünü giydi.Dışarıda hava çok soğuktu. Gözünün biri çiçek bozuğuydu. Pek görmezdi. Evden çıkıp yukarı mahalleye doğru zifri karanlığa daldı. Yolunun üzerinde Elif karının Bayram'ın köyün korkusu olan köpeği vardı ya olsun. Çaresi yok Tahir'in evine ulaşmalıydı. "İnşallah köpeği de bağlamışlardır." diye düşündü.

.....

Traktörlerden başka köyde tek motorlu vasıta Tahir'in Bedford kamyonuydu. Çoğu zaman çalışmaz, ön tarafına sokulan bir demir kol çevrilerek çalıştırılırdı. Bu gece o da kapının hızlı hızlı vuruluşuyla uyandı. Gerçi bu duruma alıştı.Çok sık olmasa da aniden rahatsızlananları doktora yetiştirmek için gece yarısı kalktığı zamanlar olmuştu. Kapıya yanaştı, açmadan:

-Kim o?

-Benim Tahir, Ali emmin, Kezbe'nin Ali.

Kapıyı açtı Tahir. Karşısında nefes nefese Ali'yi görünce:

-Ali emmi hayırdır, ne bu telaşın gece yarısı?

-Pek de hayır değil Tahir'im. Bizim Hasan sancılanmış. Ben de yanına varamadım daha."Tahir, hemen beni Kayseri'ye yetiştirsin." demiş.

-Beş dakika bekle Ali emmi. Üstümü giyip geliyorum. İnşallah bizim Bedford da çalışır.

Tahir içeri girince Ali de serpenekteki duvara sırtını dayayıp oraya çömeldi. "Allah vere de kötü bir şeyi olmasa Hasan'ın!" diye düşündü.

.....

Bedford, Hasan'ın evinin önüne geldiğinde Hasan da giyinmiş, "Off anam!" çekerek kapıya çıkmıştı. Hürü,"Ben de geleyim ağa!" dese de Ali, "Zaten şoför mahallinde yer yok, bu soğukta arkaya da binemezsin. Sen Çocukların başında kal." dedi. Sonra Tahir'e dönerek:

-Haydi Tahir! Allah yardımcımız olsun, sür!

Köyün içini homurtuyla geçti Bedford. Asfalta çıkan yola düştüler. Hafif bir sis olsa da önemi yoktu. Asfalta düştüklerinde koca yazıda kamyonun yolu aydınlatan ışığından başka bir şey görünmüyor, dışarıda sessizlik, içeride Hasan'ın inleyen sesi Ali'yle Tahir'e tedirginlik veriyordu."Korkma Çavuş.." diyordu Tahir, "..söylediğinden anladığım kadarıyla seninki apandist sancısı, yetişiriz bir aksilik olmazsa." Bu eski Bedford ne kadar hızla gidebilirse Kayseri'ye yakın Tekgöz Köprüsü'ne kadar öyle gittiler. Köprüye yaklaşınca sis çok artmıştı. Köprü de tek araçlık geçiş vardı. Bir araç köprüye girince karşıdan gelen araç varsa diğerini beklerdi. Köprüye vardıklarında sisten bir adım ötesini görmez oldu Tahir. Kamyon çok yavaşladı. "Ali emmi, sen hemen in. Köprüye girince kamyonun önünde ellerini salla, bize yol göster. Bu kadar ışıkla en azından seni az da olsa fark ederim." dedi yılların şoförü Tahir. Hep biryantınli gibi taranmış saçları dikleşmişti gerginlikten. Ali aşağıya atladı. Kamyonun önüne düştü. Sanki kağınyı çeken öküzlere yol gösterir gibi el kol işaretleriyle yürüyordu. Hasan, sancıdan kıvranırken o kısacık, tek yönlü köprüyü geçmek uzun zaman aldı. Bereket gecenin bu saatinde karşıdan araba gelmiyordu.

Tekgöz'ü geçince de sis yoğun olduğu için Kayseri'ye gün ağarırken ulaşabildiler. Bedford, "Millet

Hastanesi"nin önünde durduğunda Hasan da bayılmak üzereydi.

.....

Nasıl haber almıştı bilinmez, ama Hasan'ın Pazarören Öğretmen Okulu'nda okuyan büyük oğlu Asım, babasının ameliyat olduğunu duyunca okul müdürüne koşar, müdürden izin ister. Okul müdürü, "Basit bir apandist ameliyatı için izin mi olur!" diyerek onu odasından kovar. Çaresiz, üzgün vaziyette dönerken Tarım öğretmenine rastlar Asım. "Ne o Asım, üzgün görünüyorsun, bir şey mi oldu?" der, bu sevecen adam. "Babam, Kayseri'de ameliyat olmuş hocam; ama müdür beyden izin alamadım." Asım'ın durumuna üzülen Tarım öğretmeni, "Gel bakalım Asım!" diyerek onu müdüre tekrar götürür, iki gün izin alır. Şimdi beyin ameliyatlarında bile hastalar iki gün yatarken Hasan, on gün hastahane yatar.

.....

13 Şubat 2011

Numan Kurt

Not: Yukarıda kendi kurgularıyla hikâyeleştirmeye çalıştığım olay 1960 yılında yaşandı. Adı geçenlerden Hasan, babam; Hürü (Huriye), anam; Ali, amcam; Döndü, kocaanam ve Tahir de köylümüzdür. Adlarını hiç değiştirmeden yazdım. Bu olayı ben de az çok hatırlıyordum; ama daha ayrıntılı aktaran Asım ağabeyimin de ellerinden öpüyorum. Babamı, anamı, amcamı, kocaanamı (amcamın karısı) ve Tahir amcaı rahmetle anıyorum.